

[Skatteministeren]

Lad mig så afslutningsvis sige, at fru Pia Gjellerup har selvfølgelig ret i, at man ikke kan fortolke retssikkerhed på skatteområdet så snævert, at det kun handler om det forslag, vi her behandler. Retssikkerhed er selvfølgelig mange andre ting, og det er, som også hr. Jens Thoft var inde på, naturligvis, at der udsendes korrekte opkrævninger til borgerne. Retssikkerhed er også, at vi afkorter klagevejene i øvrigt i vores skattesystem. Retssikkerhed er, at de sager, der behandles ved domstolene, fordi skatteyderne har indbragt dem for domstolene, afgøres så hurtigt som muligt. Og retssikkerhed er i øvrigt også en generel forenkling af skatte-reglerne.

Retssikkerhed er med andre ord alt det, som i forvejen er til behandling i Skatteministeriet, i Klageafkortningsudvalget, i Retssikkerhedsudvalget, i Forenklingsudvalget. Alt det ligger der i begrebet retssikkerhed på skatteområdet, men vi må jo i gang med lovgivningen, og så må vi også tage de små ting med undervejs, derfor har jeg altså fremsat dette lovforslag allerede nu. Der kommer jo senere nye initiativer, som alle har det fælles sigte at styrke skatteydernes retssikkerhed.

Men endnu en gang siger jeg tak for den tilslutning, der har været fra et flertal til det principielle i dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Ministeren har nu klart dokumenteret, at de regler, der allerede findes, giver ham mulighed for at administrere lovgivningen, sådan som han nu kommer til Folketinget og beder om at få lov til. Så siger ministeren, at der kan være god grund til at få ændret lovgivningen, for det er jo ikke sikkert, at jeg bliver siddende til år 2020, hvor jeg har checket henne på computeren at ministeren fylder 67.

Men hvis det bliver hr. Jens Thoft, der bliver skatteminister, har ministeren i dette lovforslag givet mig mulighed for at administrere anderledes, end ministeren gør. Det fremgår nemlig, at skatteministeren kan anke dommen, hvis sagen er af principiel karakter, eller hvis særlige grunde i øvrigt taler for det. Jeg er dødsikker på, at hvis jeg finder en sag, jeg som skatteminister vil anke, synes jeg bestemt, at der er særlige grunde, der taler for det. Derfor er det, at jeg har gjort meget ud af at forsøge at påvise, at det, mi-

nisteren vil opnå med lovforslaget, opnår han ikke. Ministeren binder ikke sin efterfølger til at følge præcis den samme praksis som den, denne minister har valgt at følge. Det gør ministeren ikke, for der er et hul så stort som en radikal ladeport i dette forslag, som kan bruges til hvad som helst, og det ved ministeren også godt. Derfor er det altså noget sjusk at komme rendende til Folketinget med en lovændring, som er aldeles unødvendig, og som overhovedet ikke ændrer ved den bestående retstilstand.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Der var til gengæld andre ting i skatteministerens svar, som lagde op til en ændret retstilstand.

Så vidt jeg erindrer det, udtalte skatteministeren, at tvivl i skattelovene ikke skulle afklares ved, at sager for den enkelte skatteyder blev afklaret ved en domstolsbehandling, hvor man trak sagen hele vejen igennem og lod vores fineste og fornemste domstol, vores nabo Højesteret, afklare, hvad der er gældende ret. Det skulle, sagde skatteministeren, Folketinget gøre. Jeg er rystet. Det er ikke Folketingets opgave. Folketingets opgave er selvfølgelig skyndsomst at følge de signaler, man måtte se i de sager, som bliver behandlet uden for huset af vores domstole, men det er ikke vores opgave at sørge for, at de sager ikke når til domstolene, når de først er i gang. Jeg synes, at skatteministeren er inde på en meget usædvanlig fordeling af arbejdsopgaverne.

Hvordan havde skatteministeren tænkt sig, at vi i Folketinget skulle være informeret om, hvilke tvivlsspørgsmål der var i skattelovgivningen, som det var væsentligt at vi tog os af? Jeg kan forestille mig, at der vil komme hundredtusindvis af tvivlsspørgsmål, som vi skulle tage os af her i Folketinget. Det kan dog ikke være det, skatteministeren mente, men det var rent faktisk det, han sagde.

Yderligere kan jeg slet ikke forstå, hvorfor skatteministeren vil forbeholde sig ret til at appellere særligt principielle sager. Det må da netop være de principielle sager, Folketinget skulle tage sig af, hvis vi endelig skal til at lave en sontring, som ellers den klassiske deling fuldstændig har taget sig af i forhold til arbejdsopgavernes fordeling mellem dette hus og domstolene.